

Sygn. akt IV U 2471/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Przysucha

Protokolant Ewelina Trojanowska

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 r. w Częstochowie

sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 20 listopada 2013 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu R. S. prawo do emerytury poczynając od 1 listopada 2013r.

Sygn. akt IV U 2471/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 listopada 2013 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu R. S. prawa do emerytury, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. 2013, poz. 1440) oraz § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r.,nr 8, poz. 43 ze zm.).

Uzasadniając w/w decyzję organ rentowy wskazał, iż na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 25 letniego okresu podlegania ubezpieczeniu i nie legitymuje się on wymaganym 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury podnosząc, iż wyrokiem z dnia 21 marca 2013 r sygn. akt IV U 2088/12 Sąd Okręgowy w Częstochowie uznał, iż udowodnił on staż pracy w warunkach szczególnych 14 lat 9 m-cy i 14 dni przyjmując okresy do tego zaliczenia od 4 maja 1982 r do 30 września 1984 roku, do 1 października 1984 roku do 11 lipca 1985 r i od 1 lipca 1987 r do 31 grudnia 1998 r przy odliczeniu 5 miesięcy i 4 dni zwolnień chorobowych.

Odwołujący podniósł, iż dysponuje świadectwem pracy z Cementowni (...) w O., z którego jednoznacznie wynika, że w okresie od 31 stycznia 1972 roku do dnia 24 kwietnia 1972 roku jako ślusarz, a praca wykonywana była w

warunkach szczególnych - wykaz A Dział XIV poz. 2 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, powołując się na okoliczności podniesione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wniósł o jego oddalenie.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek ubezpieczonego był przedmiotem uprzedniej decyzji ZUS z dnia 2012 roku, nadto odwołanie od tejże decyzji odmawiającej prawa do emerytury było także przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie – sygn. akt IV U 2088/12.

Sąd uprzednio rozpoznając sprawę wskazał, iż organ rentowy uwzględniając ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych okres od 1 lipca 1987r. do 31 grudnia 1998r. wyłączył z niego okresy zwolnień chorobowych przypadające po 14 listopada 1991r. w łącznym wymiarze 5 miesięcy i 4 dni.

Tymczasem okres pracy w warunkach szczególnych od 1 lipca 1987r. do 31 grudnia 1998r. winien zostać uwzględniony bez wyłączenia okresów zasiłków chorobowych, bowiem wykazanie w dniu 1 stycznia 1999r. określonego w art. 184 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z FUS okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1 lipca 2004r. czyli z pominięciem okresów zasiłków chorobowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010r., sygn. II UK 313/09, Lex nr 604213; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011r., sygn. I UK 12/11, Lex nr 989126).

Zatem udowodniony przez ubezpieczonego – w postępowaniu sygn. akt IV U 2088/12 - staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł 14 lat, 9 miesięcy i 14 dni.

W niniejszej sprawie ubezpieczony powołał się na okoliczności wcześniej nie wskazywane, tj. staż pracy w warunkach szczególnych w Cementowni (...) w O. w okresie od 31 stycznia 1972 roku do dnia 24 kwietnia 1972 roku jako ślusarz – Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano – montażowe, remontowe na oddziale będących w ruchu w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Prace stale i bezpośrednio, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako ślusarz wymienionym w wykazie A dziale XIV pozycja 25 (zaświadczenie zakładu pracy k. -13).

Analiza przedłożonej dokumentacji stażowej skutkowałą, iż Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż ubezpieczony legitymuje się stażem w wymiarze ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Przedłożył on bowiem zaświadczenie z zakładu pracy (...) S.A. w K., iż w okresie od 31 stycznia 1972 roku do dnia 24 kwietnia 1972 roku pracował jako ślusarz remontowy.

Stan faktyczny ustalono na podstawie akt rentowych ubezpieczonego i dokumentacji zawartej w aktach o sygn. IV U 2088/12.

Sąd Okręgowy uznał przedłożony przez ubezpieczonego dokument z zaświadczenia k. – 13, za wiarygodny, jego rzetelności nie podważała żadna ze stron.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227) dalej zwaną ustawą: ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. (ust. 1)

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Art. 27 ustawy stanowi, iż ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn,

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Natomiast zgodnie art. 32. ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust 2 art. 32 ustawy).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wyżej wskazany wiek emerytalny określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z póź. zm.) - art. 32 ust 2 i 4 ustawy, dalej zwanym rozporządzeniem.

Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4 -15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1 rozporządzenia). Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). Za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. (§ 3 rozporządzenia).

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie spornym był okres zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu na podstawie przeprowadzonych dowodów należy uznać, iż ubezpieczony legitymuje się ponad - 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych i 25 letnim stażem ogólnym.

Podkreślenia wymaga, iż Sąd orzekający w niniejszej sprawie miał w szczególności na uwadze wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010r., sygn. II UK 313/09, Lex nr 604213 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011r., sygn. I UK 12/11, Lex nr 989126, z których to wynika, iż do stażu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wlicza się także okresy zasiłków chorobowych.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 listopada 2013 roku.

Orzeczono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz przepisów wskazanych w treści uzasadnienia.